

forandret, men der kunne ogsaa være andre Omstændigheder i Forbindelse dermed, nemlig Spørgsmaal om et upletet Rygte eller Sligt. Jeg veed ogsaa fuldkommen vel, at da denne Sag blev behandlet i Viborg Stændersal, gik den kun igjennem med en Majoritet af een Stemme; men det var ikke fordi man vilde, at Sagerne skulde blive hos Amtmanden som Overpolitiretsdommer; thi det havde man ønsket ophævet for længe siden, men det var kun af den Grund, og alene fordi man ønskede, at ingen Sag skulde komme til Overretten, som ikke var af 10 Rdd.s Verdi. Der blev ikke stillet noget Forslag i denne Retning af Rogen, men i de private Møder var det alene det, som gjorde Udslaget; det synes nu at være i begge Parters Interesse, at de undertiden kunne faae en saadan Sag indanket til høiere Ret. De kunne jo nok faae den indanket ved en Bevilling, men det er en Bevilling, for hvilken Gebyret er henimod 20 Rdd., og det er dog vel meget, naar Sagen kun er af 8 eller 9 Rdd. Verdi. Den ene Part kan synes, at Mulcten er ikke stor nok, og den anden kan synes, at den er for ringe, og de kunne derfor begge have Lyst til at faae Dommen forandret. Det synes mig nu, at det er absolut nødvendigt, at give Folk Lov til at gjøre deres Ret gjældende i dens fulde Udstrækning, naar de havde Lyst til at spille deres Penge paa det. Jeg vilde gjerne gaae lidt videre endnu og sige, at de offentlige Politiretsfager ogsaa burde kunne indankes, men jeg veed meget vel, at dette vil paa mange Maader bebyrde det Offentlige med Udgifter, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind paa Sagen, men vil overlade det til Forsamlingens sunde Dømmelse, om man skal forhindre Rogen fra at kunne gjøre sin Ret gjældende i dens fulde Udstrækning, naar han har Lyst til at spille Penge derpaa.

Saavidt jeg forstod den høitærede Justitsministers Foredrag, da var han enig i, at der optages i den forelagte Lov en Bestemmelse om, at den umiddelbare Indankning af Grevernes og Friherreernes Birkeretsdomme til Høiesteret falder bort for alle Sager, og det var kun med Hensyn til den Maade, hvorpaa det var udtrykt i den foreslaaede § 1, at Justitsmini-

steren udtalte sig for en Forandring; men det Nærmere herom hører til Sagens Enkeltheder og jeg troer derfor, at det er rigtigst at opsætte hvad der kunde være at yttre i saa Henseende, til den anden Behandling af Sagen, idet jeg antager, at der fra den ærede Ministers Side vil kunne ventes et Forslag til Ændring af Udvalgte Redaction af § 1.

N. Sørensen: Jeg skal tillade mig at understøtte det Ændringsforslag, der er stillet af den næstsidste ærede Taler, angaaende at Politifager af en nok saa ringe Verdi, maatte ligesaa godt kunne indankes til en høiere Instants, som de af en høiere Verdi, thi uden at Retten her bliver ligesaa tilgængelig for Sager af ringe Verdi som af høiere, kan man dog ikke egentlig sige, at Retten er lige for Alle. Dersom det var tilladt, vilde jeg foreslaae at udvide det stillede Forslag derhen, at ogsaa offentlige Politiefager maatte kunne indankes under 10 Rdd. Verdi.

Da ingen flere begjærede Ordet, var hermed den første Behandling af Sagen afsluttet, hvorefter det blev sat under Afstemning om Sagen skulde gaae til 2den Behandling, hvilket eenstemmig vedtoges med 83 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 2den Behandling af foreløbig Lov om at den ved Rescripterne af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818 og 9 Juni 1833 paabudne 50 pCt. Afgiftsforhøielse af den kjøbenhavnske Accise af Skibe og Varer maa oppebæres i 1850, men da Ingen begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning og eenstemmigt med 80 Stemmer vedtaget, at Sagen skulde henvises til 3die Behandling, hvorhos det uden Afstemning vedtoges at overlade til Bureauet at foretage den mellem 2den og 3die Behandling nødvendige Redaction af Thingets Bestumning med Hensyn til Loven.

Derefter gik man over til den anden Behandling af Udcast til Lov angaaende Ophævelsen af den Skolelærerne paa Landet paabudne Afgift under Navn af Degnepension, hvortil var omdeelt følgende Afstemningsliste.

§ 1.

1) Frølund's Forslag: Slutningen af § 1, skal til Fordeel o. s. v. forandres til: „bortfalder fra 1ste Januar 1850, hvad enten